Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0269

Uprowadzenie, przymusowe nawrócenie i dziecięce małżeństwo Marii Shahbaz oraz kwestia ochrony dziewcząt w Pakistanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 lipca 2026 r. w sprawie uprowadzenia, przymusowego nawrócenia i dziecięcego małżeństwa Marii Shahbaz oraz kwestii ochrony dziewcząt w Pakistanie (2026/2801(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 150 ust. 5 i art. 136 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że Maria Shahbaz, chrześcijańska dziewczynka z Lahaur, miała 13 lat, kiedy została uprowadzona i zmuszona do przejścia na islam i poślubienia swojego porywacza; mając na uwadze, że jej rodzina utrzymuje, iż złożyła przysięgę małżeńską pod przymusem; mając na uwadze, że pomimo udokumentowanych dowodów potwierdzających jej przynależność do mniejszości, a także sfałszowanych dokumentów małżeństwa, w marcu 2026 r. pakistański Federalny Trybunał Konstytucyjny podtrzymał jej zmianę wyznania i małżeństwo oraz nakazał jej pozostać z porywaczem;

B. mając na uwadze, że w Pakistanie utrzymuje się dobrze udokumentowany schemat uprowadzeń oraz przymusowych nawróceń i małżeństw małoletnich dziewcząt należących do mniejszości hinduskich, chrześcijańskich i innych mniejszości religijnych; mając na uwadze, że według danych ONZ z 2025 r. wśród kobiet i dziewcząt dotkniętych przymusowym nawróceniem przez małżeństwo około 75 % stanowiły hinduistki, a 25 % – chrześcijanki; mając na uwadze, że ubóstwo i marginalizacja zwiększają podatność dziewcząt na zagrożenia;

C. mając na uwadze, że rząd Pakistanu zaproponował niedawno krajowe przepisy mające na celu położenie kresu dziecięcym małżeństwom i wzmocnienie ochrony małoletnich; mając na uwadze, że w niektórych prowincjach przyjęto przepisy zakazujące zawierania małżeństw przez dzieci i podnoszące minimalny wiek małżeński do 18 lat, które nie są jednak egzekwowane;

D. mając na uwadze, że chrześcijanie są jedną z największych wspólnot religijnych na świecie i należą do najbardziej prześladowanych wspólnot religijnych w Pakistanie, o czym świadczy przypadek Marii Shahbaz;

E. mając na uwadze, że przypadek Marii Shahbaz jest symbolem szeroko zakrojonych naruszeń praw człowieka, z którymi borykają się mniejszości w Pakistanie, w tym arbitralnych zatrzymań, wymuszonych zaginięć, nękania dziennikarzy i społeczeństwa obywatelskiego oraz nadużywania przepisów dotyczących bluźnierstwa, zwalczania terroryzmu i cyberprzestępczości;

1. zdecydowanie potępia porwanie, przymusowe nawrócenie na islam i dziecięce małżeństwo Marii Shahbaz oraz orzeczenie wydane w jej sprawie, a także podobne nadużycia wobec małoletnich dziewcząt należących do mniejszości religijnych w Pakistanie;

2. wzywa rząd Pakistanu do dopilnowania, by wszystkie sprawy z udziałem małoletnich lub zarzuty dotyczące stosowania przymusu były badane w sposób przejrzysty i niezależny, sprawcy byli skutecznie ścigani, a uprowadzone dziewczęta bezpiecznie wróciły do domów;

3. wzywa władze Pakistanu, by zapewniły Marii Shahbaz natychmiastową ochronę oraz dostęp do reprezentacji prawnej, niezależnego wsparcia psychologicznego i rodziny, a także by przeprowadziły dokładny, przejrzysty i bezstronny przegląd jej sprawy, przy pełnym poszanowaniu sprawiedliwości proceduralnej i najlepszego interesu dziecka, oraz umożliwiły organizacjom praw człowieka niezależne monitorowanie jej sytuacji;

4. zdecydowanie potępia systematyczne prześladowania chrześcijan w Pakistanie i podkreśla, że uprowadzenie, przymusowe nawrócenie i dziecięce małżeństwo Marii Shahbaz trzeba postrzegać w szerszym kontekście dyskryminacji, przemocy i zastraszania, z którymi boryka się wspólnota chrześcijańska w tym kraju; domaga się, aby Pakistan uchylił swoje przepisy dotyczące bluźnierstwa i położył kres prześladowaniom chrześcijan i innych mniejszości religijnych;

5. wzywa pakistański wymiar sprawiedliwości do ochrony praworządności i dopilnowania, by wszelkie postępowania z udziałem dziewcząt należących do mniejszości były prowadzone bez nacisków zewnętrznych, zastraszania lub przymusu; podkreśla potrzebę ustrukturyzowanego budowania zdolności w sądownictwie w tym zakresie;

6. z zadowoleniem przyjmuje kroki legislacyjne podjęte w niektórych prowincjach przeciwko dziecięcym małżeństwom i wzywa Pakistan do przyjęcia i pełnego wdrożenia krajowych przepisów mających na celu położenie kresu dziecięcym małżeństwom oraz do wdrożenia i egzekwowania ustawodawstwa prowincji; wzywa inne prowincje do

przyjęcia i wdrożenia równoważnych przepisów;

7. zachęca Pakistan do utworzenia krajowego mechanizmu rozpatrywania skarg rodzin uprowadzonych lub przymusowo nawróconych dziewcząt należących do mniejszości oraz wzywa do kompleksowego wsparcia dla ofiar, w tym do zapewnienia im bezpiecznego schronienia, pomocy prawnej, doradztwa psychologicznego i programów reintegracji; wzywa do zajęcia się podstawowymi przyczynami przymusowych małżeństw i nawróceń, w tym nierównością płci, biedą, wykluczeniem społecznym i dyskryminacją ze względu na kastę, płeć lub religię, oraz do przyjęcia ukierunkowanych środków ochrony dziewcząt należących do mniejszości, które doświadczają dyskryminacji, ze szczególnym uwzględnieniem dostępu do edukacji i ochrony socjalnej;

8. wzywa UE i państwa członkowskie do systematycznego poruszania kwestii przymusowych nawróceń i małżeństw oraz ochrony mniejszości religijnych i innych mniejszości, przeciwników politycznych, dziennikarzy, społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i aktywistów w dwustronnych rozmowach z Pakistanem, w tym w ramach monitorowania ogólnego systemu preferencji taryfowych plus; przypomina, że brak skutecznej realizacji zobowiązań w zakresie praw człowieka, w tym praw kobiet i dzieci, powinien skutkować pozbawieniem Pakistanu jego statusu w ramach GSP+;

9. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz rządowi i parlamentowi Pakistanu.